

رسانه

گفت و گو «جام جم» با سید احسان حسینی، تهیه کننده و کارگردان
لالایی؛ فرصت بازخوانی مادرانگی در ایران



سینما

اشتراکات فرهنگی ایران و پاکستان
عاملی برای همکاری های دوجانبه
ای جوانان عجم! جان من و جان شما




همه عاشقان محمدیم
این روزها بیش از همیشه به درسی و حدیث پیامبر (ص) و سیره امام صادق (ع) نیاز داریم

بررسی خسارات آشوب های خیابانی در یک حوزه تخصصی
زخم اغتشاشات بر پیکر گیم سازان آنلاین

«جام جم» نقش شبکه های اجتماعی در ایجاد احساس تنهایی را بررسی می کند
تنهایی در میان شبکه های اجتماعی

نگاهی به فیلم های آخر هفته شبکه های سیمای
عیدانه سینمایی تلویزیون

گزارش

واکنش کاربران شبکه های اجتماعی به پیوستن احسان کرمی به تلویزیون بهائیت:

آخرین تلاش ها برای دیده شدن



manotoofficial



دوروز پیش شبکه ضد انقلاب «من وتو» از چهره های جدید رونمایی کرد: احسان کرمی این مجری، بازیگر، خواننده و صدایش که در سال های اخیر با اخذ تابعیت دوگانه عملاً شهروند ایران محسوب نمی شد، در برابر دوربین های این شبکه قرار گرفت و مدعی شد خودش هم تا یک هفته قبل نمی دانسته از اینجا سر درمی آورد. احسان کرمی ۴۲ ساله، که زمانی در ایران و در فضای هنری و رسانه ای کشور فعالیت داشت و به مدد اعتبار صداوسیما، به شهرت رسیده بود در سال های اخیر بیشتر خارج از کشور به سر می برد و جذب شدن او در شبکه های ضد ایرانی چندان عجیب نبود. کرمی که کارش را در ایران با رادیو آغاز کرد و در ادامه در برنامه های تلویزیونی و اجرای برخی مراسم مانند جشنواره فیلم فجر حضور داشت، در سال های اخیر فعالیتش در صداوسیما نداشت و فعالیتش به حضور در پروژه های شبکه نمایش خانگی و نتاخرت و صداپیشگی و خوانندگی به صورت محدود منحصر شده بود و گویا دیگر تصمیم گرفته است. تمام و کمال در خدمت شبکه های معاند و ضد ایرانی باشد. به ادعای خودش، ناراحتی از اتفاقات اخیر ایران باعث شده است به این شبکه بپیوندد اما در تصویرهایی که از حضور او منتشر شده است، اثری از ناراحتی و اندوه دیده نمی شود و او با خنده، مجریان شبکه را در آغوش می کشد البته سابقه این ناراحتی های دروغین او طولانی است به گونه ای که در دورانی که وی خود را داغدار متروپل می دانست و پست های اندوهناک و غم انگیز منتشر می کرد، به اتفاق برزوا رجمند رفیق شفیقش در عروسی ساسی مانکن، خواننده بدنام، حضور پیدا کرد و عکس های عجیب و غریبش منتشر شد. احسان کرمی در تلویزیون بهائیت من وتو با این جملات رونمایی شد: «... من هم برای این که همصدایی ام را با مردم! نشان دهم، چون اعتقاد دارم تلویزیون شما من وتو، این بستری فراهم کرده با افتخار اینجا هستم.»

تحریک به آشوبگری از راه دور

این بازیگر و خواننده و همه کاره دو تابعیتی با این ادعا به شبکه های خارج نشین پیوسته است اما همدردی او با مردم، به معنای دعوت آنان به آشوب و فرستادن جوانان مردم به خیابان برائت هیچان های آبی بود.

کرمی در روزهای گذشته از کیلومترها دورتر از مرز ایران، جوانان و نوجوانان را برای کشاندن در خیابان ها تحریک و بارها سعی کرد با پست ها و استوری هایش جوانان را برای حضور در راهپیمایی های ضد نظام تهییج کند. پیوستن او به شبکه ای که تاریخچه ای سرشار از تباهی و دروغ دارد، به معنای مهر یابانی بر فعالیت کرمی به عنوان یک هنرمند و حضور او در قامت یک مجری دست چندم برای پیشبرد اهداف ضد ایرانی دشمنان وحدت ملی است.

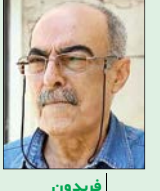
لیستی از وپن فروش های شبکه من وتو در ذهن بیاوریم: اقدامات پیگیر برای تطهیر نظام پهلوی و ایجاد تصویری از رضاخان و محمد رضا پهلوی به عنوان سازندگان ایران نوین و سعی در پاک کردن تصویر واقعی آنان به عنوان دیکتاتورهای خونخوار، دفاع و حمایت از تحریم های ضد بشری برضد ملت ایران، دعوت به احتکار و نفروختن کالا برای ناباب شدن کالاهای اساسی در بازار و از همه رسواتر پیشنهاد یکی از مهمانان برنامه های این شبکه برای تشویق آمریکا به حمله به کشور بود.

در تقسیم وظایف رسانه های معاند علیه ایران من وتو وظیفه تغییر سبک زندگی مردم ایران را به عهده دارد. مرور برنامه های این شبکه نشان می دهد در پس پرک کردن مجریان و عوامل این شبکه هدف های شومی مانند ازین بردن خانواده، تقدیس زبانی از نقش مادر، قبح زدایی از اختلاط و نوشیدن مشروبات الکلی، ترویج همجنس گرایی و تشویق به نگهداری سگ به جای فرزندان آوری قرار دارد. این شبکه که پر است از چهره های لمبیتی که در اظهار نظرها و برنامه سازی هایشان، ابتدال به حد و قور وجود دارد، حالیکه سلبی رتی که سواد دیگر را که در اظهار نظرهای سیاسی و اجتماعی اش ناآگاهی از شرایط واقعی کشور به وفور وجود داشت، در جمع خود می بیند.

البته حضور این سلبی رتی دوتابعیتی از طرف مردم و کاربران شبکه های اجتماعی بدون پاسخ نماند و آنان پاسخ مقتضی و محکمی به او دادند که نمونه هایی از آن را می خوانید.

یادداشت

نگاه کلان مدیریت



فرهاد فرهودی
رئیس هیئت مدیره
و کارگردان

برای دستیابی به چشم اندازهای فراتر و رسیدن به کیفیت متعالی باید نگاه مدیریت تلویزیون کلان و گسترده باشد و این طور نباشد که فقط خواهد روزمره را بگذراند.

زیرا مخاطب امروز با مخاطب دیروز تفاوت بسیاری دارد و در حال حاضر دسترسی به شبکه های زیادی دارد. بنابراین ما باید به روز باشیم تا از مخاطب عقب نیفتیم. عقب افتادن از بینندگان یعنی این که قافله را می بازیم. به همین دلیل مدیران باید همواره به این نکته توجه کنند. درست است که مدیران باید برای روزمره هم برنامه داشته باشند ولی مدیریت فکروانه مدیریتی است که حتی برنامه ریزی برای امور موقت را هم با توجه به تأثیرپذیری آن برای امور دائمی و بلندمدت انجام دهد.

یکی از اصلی ترین راه های ارتقای رسانه ملی، تولید سریال های خوب است و نکته کلیدی تولید سریال، وجود فیلمنامه هایی برای آن است که بخش مهمی از افشار اجتماعی را به خودش جلب کند. اگر فیلمنامه نویسان حین نگارش فیلمنامه حواس شان به این باشد که چند درصد از جامعه مخاطب را دربرمی گیرند و برای چه دامنه مخاطبی مشغول کار هستند حتما نتیجه کار سریالی خواهد شد که بسیار بهتر از نگارش بی هدف متن است.

البته باید مدیران به نویسندگان و سازندگان آثار نمایشی اطمینان داشته باشند و فضای کار را در اختیارشان بگذارند تا بتوانند به موضوعات مبتلا به جامعه با دید انتقادی بپردازند.

نگاه یک بعدی و تک طبقه در فیلمنامه ها بسیار پرخورنده است و این که در اغلب تولیدات تلویزیونی و حتی شبکه نمایش خانگی تمام شخصیت ها متعلق به طبقه متوسطی هستند که از جنس واقعی طبقه متوسط دور هستند و یک نگاه سطحی به نحوه زیست و عملکرد و تفکرات شان انجام می شود و مشکلات و دغدغه هایی از آنها در سریال ها روایت می شود که از دغدغه واقعی این قشر دور و بیگانه است. اصلاً خوب نیست.

نکته قابل اشاره دیگر سریال سازان این است که برای پرهیز از هرگونه سوء تفاهم و احیاناً جلوگیری از درگیر شدن با میزبانی به سمت نشان دادن آدم های خلاق فکر می روند؛ چون لابد هیچ مدعی برای حمایت از این افشار در جامعه وجود ندارد.

برای جذب حداکثری مخاطب به سریال ها باید سوزهای را انتخاب کرد که حرف و دغدغه تمام مردم باشد و مردم بتوانند از هر حلقه فکری با آنها ارتباط برقرار کنند نه سوزهایی که دمدمه و تاریخ مصرف گذشته است یا اصلاً فقط به اقلیتی می پردازد و قابلیت تعمیم ندارد. به جز روند تولید باید از تلویزیون خواست که در حوزه میزبانی و خط قرمزها نمیش بیشتر از خودش نشان بدهد و به سریال سازان اعتماد بیشتری کند و بگذارد سریال سازان در همین تلویزیون، تجربیات خود را بی گیرند و به این سمت نروند که از شدت میزبانی بی خیال تلویزیون شده و به سمت مدیوم هایی بروند که به دنبال هیاهو هستند.